

egentlige Hjem. Det er altsaa fuldstændig billigt og retfærdigt, om man ogsaa tager Hensyn til Bælgerne, og det er en Følge af saadanne forskjelligte Forhold, navnlig som sagt den skiftende Befolkning, at Kjøbenhavn er den Del af Landet, hvor Bælgertallet er det mindste i Forhold til Befolkningen, nemlig kun godt 12 pCt., imod 15 og 16 pCt. i den øvrige Del af Landet. Efter Ministerens Forslag vil der saaledes i Kjøbenhavn blive i hver Valgkreds 2,254 Bølgere, medens der i Randers Amt er 3,160, i Odense Kredsen 4,526 og i Randers Kredsen 3,474. Der bliver altsaa efter Forslaget i Odense-Kredsene dobbelt saa mange Bølgere som gennemsnitlig i en kjøbenhavnsk Valgkreds. Er det Uligelighed eller Retfærdighed? — Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at dette Forslag indeholder et nyt Vidnesbyrd om, i hvilken Grad Ministeriet er kommet bort fra den Forstaaelse af Grundloven, som var den almindelige paa Grundlovens Tilblivelsestid. Naar vi betænke, at den Valgkredsordning, vi nu for Tiden have, er givet efter Forarbejder af Mænd som f. Ex. afdøde Højesteretsassessor P. D. Bruun og Godseier Carl Neergaard til Gunderslevholm, som hørte til Forsamlingens Høre og yderste Høre, og naar man saa ser, hvorledes de Grundsaetninger, som dengang bleve nedlagte i Valgloven, nu skulle aldeles forlades, saa man gaar til det, man dengang ansaa for fuldstændig ubilligt og uretfærdigt, saa vil man deri finde det største Bevis paa, i hvor høj Grad Tiden er gaaet tilbage fra det, man i 1848—49 kaldte det almene Bøls Krav, og i hvor høj Grad man nu vil begunstige ganske særlige Interesser til Fordel for dem, der allerede iforveien ere de lykkeligere Stillede i Samfundet. Men i den Henseende er det dog glædeligt at se, at medens man tidligere har troet, at man ad denne Vej kunde vinde Stemningen f. Ex. i Kjøbenhavn, de større Byer og andre saadanne Steder, er der efterhaanden hos den almindelige Bølgerebefolkning i disse Byer kommen en større og større Erkjendelse af, at skal der i det Hele naas frem i Landet til større Ret og Billighed, saa maa ogsaa de enkelte Kredse finde sig i, at de ikke særlig begunstiges paa de andre Kredses Befolkning. Naar efterhaanden denne Erkjendelse trænger igennem, er der ingen Tvivl om, at saa vil ogsaa den Magt, som nu for Tiden saa stærkt hævder de særlige Interesser, blive knækket, saa at vi tør haabe, at der vil komme en fuldstændig retfærdig og billig Ordning af dette Forhold overensstemmende med Grundlovens Ord og med den Fortolkning, som blev givet i 49 og i senere Aar; men af det nuværende Mi-

nisterium og af dem, der for Diebliffet sløtte det, anser jeg det for aldeles umuligt, at vi kunne vente det. Den Maaade, hvorpaa denne Sag har været grebet an igennem de forskjellige Aar, synes mig ogsaa at indeholde tilstrækkelige Vidnesbyrd dertil. Jeg kunde ønske, at denne Sag ikke alene blev foreløbig standset, men strax blev negtet Overgang til 2den Behandling, men skal dog følge min ærede Ven her ved Siden af mig (Bøffen) og stemme for hans Forslag.

Formanden (Berg): Jeg skal erindre om, at det fremdeles er Forslaget om 1ste Behandlings Standsning og Sagens Henvi- sning til et Udvalg, der er under For- handling.

Judenrigsministeren (Stael): Det har forekommet mig mærkeligt, at det ærede Medlem har fundet Anledning til at gaa saa vidtløftig ind paa denne Sag, der har været behandlet i saa mange Aar, navnlig da han jo selv har været Formand for et Udvalg derom og deri har haft Velilighed til at gjøre alle disse Bemærkninger gjældende, som jo forøvrigt ikke have faaet Udtryk gennem nogen Afstemning i Thinget — det har forekommet mig mærkeligt, siger jeg, at det ærede Medlem nu tog Sagen saaledes op og holdt et saa vidtløftigt Foredrag for at faae Sagens første Behandling standset. Den ærede første Taler fremhævede, at jeg gjentagne Gange havde sagt, at jeg ikke havde ventet, at denne Sags Fremsettelse skulde lede til Resultat ved Behandlingen her. Ja, des- værre har det jo viist sig, at jeg havde fuldstændig Ret i min Formodning. Det ærede Medlems Udtalelser kunne ikke fortaas anderledes, end at han ikke ønskede, at Sagen skulde forhandles, og Forslaget om Henvi- sning til et bestemt Udvalg viste det Samme. Jeg tror ikke, at noget Medlem af dette Thing, som har hørt det ærede Medlems Ud- talelser supplerede med den vidtløftige Ud- vikling, som derpaa fremkom, og den Maaade, hvorpaa denne sluttede, kan nære nogen- som helst Tvivl om den Skjæbne, som er tiltænt dette Forslag. Dersom det var den sidste ærede Talers Ønske at bringe hele denne Sag til omfattende Behandling, hvad Regierin- gen neppe har ventet, da den af Grunde, som jeg før nævned, er kommet sent frem, ser jeg ialtfald ikke, hvad der skulde være til Hinder for at tage fat paa Sa- gen, der forud er saa grundig gennemar- bejdet. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har den Kundskab, at denne Sam- ling meget snart vil blive sluttet; det er ikke sagt, og jeg ved ikke, hvorfra det ærede Med-